

C/2024/622

15.1.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 5 lipca 2023 r. w sprawie T-272/21 Puigdemont i Casamajó i in. / Parlament, wniesione w dniu 15 września 2023 r. przez Carlesa Puigdemonta i Casamajó, Antoniego Comína i Oliveresa, Clarę Ponsatí i Obiols

(Sprawa C-572/23 P)

(C/2024/622)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carles Puigdemont i Casamajó, Antoni Comín i Oliveres, Clara Ponsatí i Obiols (przedstawiciele: P. Bekaert i S. Bekaert, advocaten, G. Boye, abogado)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego P9_TA(2021)0059, P9_TA(2021)0060 i P9_TA(2021)0061 z dnia 9 marca 2021 r. w przedmiocie wniosku o uchylenie immunitetu wnoszących odwołaniu; lub, tytułem ewentualnym,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego i Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania; lub, tytułem ewentualnym
- rozstrzygnięcie o kosztach w wyroku kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnoszą następujące 10 zarzutów.

Pierwszy zarzut odwołania: oddalając zarzut pierwszy skargi Sąd naruszył prawo w ten sposób, że uznał, iż zaskarżone decyzje nie naruszały obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Drugi zarzut odwołania: oddalając zarzut drugi skargi Sąd naruszył prawo między innymi w ten sposób, że orzekł, iż kontrola wniosku o uchylenie immunitetu nie należy ani do Parlamentu ani do niego, a zwłaszcza jego dopuszczalności, zgodnie z orzecznictwem wynikającym z wyroku *Berlusconi i Fininvest* ⁽¹⁾.

Trzeci zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo w ten sposób, że uznał, że Parlament nie naruszył prawa wnoszących odwołanie do tego, by ich sprawa została rozpatrzona bezstronnie i rzetelnie.

Czwarty zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo w ten sposób, że uznał, że Parlament nie naruszył prawa wnoszących odwołanie do bycia wysłuchanymi, ustanowionego w art. 41 ust. 1 karty.

Piąty zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo w ten sposób, że oddalił zarzut piąty skargi, dotyczący nieposzanowania zasady pewności prawa wynikającego z braku jasności zaskarżonych decyzji.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 19 grudnia 2018 r., *Berlusconi i Fininvest*, C-219/17, EU:C:2018:1023.

Szósty zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo w ten sposób, że oddalił zarzut szósty skargi, który dotyczył naruszenia immunitetów przewidzianych w art. 343 TFUE, art. 9 protokołu nr 7 w związku z art. 6, art. 39 ust. 2, art. 45 karty, art. 21 TFUE i art. 5 ust. 2 regulaminu Parlamentu. Sąd naruszył prawo także oddalając zarzut siódmy skargi, który dotyczył naruszenia zasady dobrej administracji i równości traktowania ten sposób, że odszedł od swojej wcześniejszej praktyki lub że popełnił błąd w ocenie.

Siódmy zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo i przeinaczył dowody w ten sposób, że oddalił zarzut ósmy skargi o stwierdzenie nieważności, który dotyczył naruszenia zasady dobrej administracji i równości traktowania w odniesieniu do praktyki Parlamentu, z której wynika, że nie uchyła on immunitetów swoich członków do celów aresztowania w braku skazania i w odniesieniu do stosowania art. 9 ust. 7 regulaminu Parlamentu.

Ósmy zarzut odwołania: naruszenie art. 47 karty w świetle art. 6 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, art. 296 TFUE oraz art. 36 i 53 statutu Trybunału Sprawiedliwości. Sąd naruszył prawo w ten sposób, że nie podał adekwatnego i wystarczającego uzasadnienia.

Dziewiąty zarzut uzasadnienia: Sąd naruszył art. 47 karty interpretowany w świetle art. 6 i 13 wymienionej konwencji w ten sposób, że odmówił przyjęcia wnioskowanych środków organizacji postępowania i środków dowodowych.

Dziesiąty zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo w ten sposób, że nie zbadał z urzędu, czy uzasadnione jest dalsze rozstrzygnięcie w przedmiocie skargi, w szczególności w świetle postanowienia z dnia 12 stycznia 2023 r. wydanego przez sędziego śledczego przy hiszpańskim sądzie najwyższym. Naruszenie zasady pewności prawa.